

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

PRVI ODDELEK

ZADEVA LETONJE proti SLOVENIJI

(Pritožba št. 10397/20)

SODBA

STRASBOURG

6. julij 2023

Ta sodba je dokončna, vendar so mogoči uredniški popravki.

V zadevi Letonje proti Sloveniji

Evropsko sodišče za človekove pravice (prvi oddelek) kot odbor v sestavi:

Péter Paczolay, *predsednik*,

Gilberto Felici,

Raffaele Sabato, *sodnika*,

in Liv Tigerstedt, *namestnica sodnega tajnika oddelka*,

ob upoštevanju:

pritožbe (št. 10397/20) proti Republiki Sloveniji, ki jo je na podlagi 34. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljnjem besedilu: konvencija) pri Sodišču 10. februarja 2020 vložil slovenski državljani Jure Letonje, rojen leta 1993, stanujoč v Velenju (v nadaljnjem besedilu: pritožnik), ki ga je zastopal R. Pograjšek, odvetnik iz Ljubljane;

sklepa, da se slovensko vlado (v nadaljnjem besedilu: vlado), ki jo zastopa njena zastopnica A. Dežman Mušič, višja državna odvetnica, obvesti o pritožbi na podlagi prvega odstavka 6. člena konvencije in da se preostali del pritožbe razglasi za nesprejemljivega;

stališč strank;

po razpravi, zaprti za javnost, ki je bila 13. junija 2023,

izreka to sodbo, sprejeto navedenega dne:

PREDMET ZADEVE

1. Zadeva se nanaša na neopravljeno ustno obravnavo v prekrškovnem postopku zoper pritožnika.

2. Pritožnik je bil obtožen nedostojnega vedenja zoper policiste po Zakonu o varstvu javnega reda in miru. Policija je naložila globo v višini 417,29 evrov (EUR) pritožniku, ki je vložil zahtevo za sodno varstvo, v kateri je izpodbijal navedbe policistov v zvezi z njegovim vedenjem.

3. Okrajno sodišče v Celju je zavrnilo njegovo zahtevo in potrdilo plačilni nalog na podlagi dokumentacije, prejete od policije, ki je vsebovala plačilni nalog, povzetek dejstev policije in pritožnikovo zahtevo za sodno varstvo. Zavrnilo je pritožnikov predlog za "zaslišanje vseh prič" zaradi neutemeljenosti. Ustne obravnave ni bilo.

4. Pritožnik je vložil ustavno pritožbo zoper sodbo okrajnega sodišča. Ustavno sodišče je ob opiranju na prvi odstavek 55.a člena, četrto alinejo drugega odstavka 55.a člena in tretji odstavek 55.a člena ter tretjo alinejo prvega odstavka 55.b člena v povezavi s četrto alinejo drugega odstavka 55.a člena Zakona o ustavnem sodišču zavrglo pritožbo, ker pritožnik ni podal obrazloženega predloga za izjemno obravnavo ustavne pritožbe.

5. Pritožnik se je pritožil na podlagi prvega odstavka 6. člena konvencije, da okrajno sodišče ni opravilo javne obravnave, na kateri bi lahko bili zaslišani on in prič.

PRESOJA SODIŠČA

I. SPREJEMLJIVOST

6. Vlada je trdila, da pritožnik ni izčrpal notranjepravnih sredstev, ker ni podal razlogov za izjemno obravnavo zadeve v ustavni pritožbi.

7. Za ustrezno pravno podlago, sodno prakso ustavnega sodišča in sodno prakso Sodišče glej *Rutar in Rutar Marketing, d. o. o., proti Sloveniji* (št. 21164/20, 16.–23. in 39.–44. odstavek, 15. december 2022). V navedeni zadevi je sodišče razsodilo, da iz nobene od odločb, na katere se je opirala vlada, dovolj jasno ne izhaja, da v času vložitve ustavne pritožbe zaradi tega, ker pritožnik ni izrecno podal predloga v korist pomembnega ustavnopravnega vprašanja, ustavno sodišče ne more presoјati, ali so bili pogoji za izjemno obravnavo zadeve vsebinsko izpolnjeni (*ibid.*, 17.–21. 48.–50. odstavek). Sodišče ne vidi razloga, da bi v tej zadevi odločilo drugače. Zato je treba ugovor vlade zavrniti.

8. Sodišče ugotavlja, da ta pritožba ni očitno neutemeljena niti nesprejemljiva iz katerega koli razloga, navedenega v 35. členu konvencije. Zato jo je treba razglasiti za sprejemljivo.

II. UTEMELJENOST

9. Pritožnik se je pritožil na podlagi prvega odstavka 6. člena konvencije, da okrajno sodišče ni zaslišalo prič in mu ni ponudilo možnosti zaslišanja na ustni in javni obravnavi.

10. Splošna načela v zvezi s pravico do ustne in javne obravnave so povzeta v sodbah v zadevah *Jussila proti Finski* ([VS], št. 73053/01, 40.–45. odstavek, ESČP 2006-XIV) in *Flisar proti Sloveniji* (št. 3127/09, 33.–35. odstavek, 29. september 2011).

11. Kot v zgoraj navedeni zadevi *Flisar* se ta zadeva nanaša na prekrškovni postopek, v katerem je bil pritožnik spoznan za krivega prekrška nedostojnega vedenja zoper policiste izključno na podlagi opažanj policistov. Prav tako je tudi v zadevi *Flisar* okrajno sodišče potrdilo odločitev policije na podlagi dokumentacije, ki jo je predložila policija, brez opravljene ustne in javne obravnave (glej odstavek 3 zgoraj). Pritožnikov predlog za "zaslišanje vseh prič" je zavrnilo kot neutemeljen.

12. V zahtevi za sodno varstvo je pritožnik izpodbijal plačilni nalog in verodostojnost nekaterih navedb policije v zvezi z njegovim vedenjem. Priznal je, da je bil pijan in da se je naslonil na policijsko vozilo, zanikal pa je obtožbo policije, da se ni umaknil od vozila na zahtevo policista in da je pel oziroma se drugače nedostojno vedel do policistov.

13. Vlada je navedla, da je okrajno sodišče oglobilo pritožnika za sedenje na policijskem vozilu in da so bile druge okoliščine nepomembne. Medtem ko je okrajno sodišče res potrdilo, da je sedenje na policijskem vozilu ali

naslanjanje nanj prepovedano in neprimerno ravnanje, se Sodišče ne more strinjati s trditvijo vlade, da je sodba okrajnega sodišča temeljila izključno na nespornem dejstvu naslanjanja na policijsko vozilo ali sedenja na njem. Po podrobnem opisu dejstev v zvezi z vedenjem pritožnika, vključno s tistimi, ki so bila prerekana, kot je neupoštevanje več pozivov policista in petje, je okrajno sodišče ugotovilo, da ni razlogov za dvom v njihovo resničnost in verodostojnost. Na tej podlagi je odločilo, da so izpolnjeni vsi zakonski elementi prekrška.

14. Sodišče ugotavlja, da so bili podlaga za pritožnikovo obsodbo ne samo nesporna, ampak tudi prerekana dejstva, ki so jih navedli policisti. Sodišče ponavlja, da je v takih primerih ustna obravnava lahko bistvenega pomena za zaščito interesov obtožene osebe tako, da se verodostojnost ugotovitev policistov ustrezno preveri. V zvezi s tem ugotavlja, da čeprav pritožnik od okrajnega sodišča ni izrecno zahteval ustne obravnave, je zaprosil za "zaslišanje vseh prič". To zahtevo je okrajno sodišče zavrnilo. Vendar pa Sodišče meni, da okrajno sodišče za zagotovitev poštenega sojenja ni moglo pravilno ugotoviti dejstev ali pritožnikove krivde, ne da bi neposredno ocenilo dokaze na ustni obravnavi (glej zgoraj navedeno zadevo *Flisar*, 37.–39. odstavek, in *Berdajs proti Sloveniji* (odl.), št. 10390/09, 27. marec 2012).

15. Glede na navedeno Sodišče ugotavlja, da je bila neopravljena ustna obravnava v tej zadevi neskladna z jamstvi prvega odstavka 6. člena konvencije. Ta določba je bila torej kršena.

UPORABA 41. ČLENA KONVENCIJE

16. Pritožnik je zahteval 6.048 evrov (EUR) za premoženjsko in nepremoženjsko škodo ter 515 EUR za stroške in izdatke, ki so nastali pred domačimi sodišči in pred Sodiščem.

17. Vlada je te zahtevke izpodbijala.

18. Sodišče ne vidi vzročne povezave med ugotovljeno kršitvijo in zatrjevano premoženjsko škodo (vključno s plačanimi zneski glob), ker ni mogoče sklepati o izidu zadevnega postopka, če ne bi prišlo do kršitve konvencije. Ta zahtevek zato zavrača.

19. V zvezi s pritožnikovim zahtevkom za povrnitev nepremoženjske škode pa Sodišče ob sklicevanju na svojo sodno prakso (glej *Mavrič proti Sloveniji*, št. 63655/11, 29. odstavek, 15. maj 2014) meni, da je ugotovitev kršitve že zadostno pravično zadoščenje po 41. členu konvencije.

20. V skladu s sodno prakso Sodišča je pritožnik upravičen do povrnitve stroškov in izdatkov samo, če dokaže, da so ti dejansko nastali in bili neizogibni ter da je njihov znesek razumen. Ob upoštevanju razpoložljivih dokumentov Sodišče meni, da je razumno prisoditi 465 EUR za kritje stroškov iz vseh zadevnih vzrokov in za morebitne davke, obračunane pritožniku.

IZ TEH RAZLOGOV SODIŠČE SOGLASNO

1. *razglaš*a, da je pritožba sprejemljiva;
2. *razsoja*, da je bil kršen prvi odstavek 6. člena konvencije;
3. *razsoja*, da je ugotovitev kršitve zadostno pravično zadoščenje;
4. *razsoja*,
  - (a) da mora tožena država v treh mesecih pritožniku plačati 465 EUR (štiristo petinšestdeset evrov) za stroške in izdatke in morebitni davek, obračunan pritožniku;
  - (b) da se za navedeni znesek od poteka zgoraj omenjenih treh mesecev do plačila obračunajo linearne obresti po stopnji, ki je enaka stopnji mejne posojilne obrestne mere Evropske centralne banke, za vse zamujeno obdobje z dodanimi tremi odstotnimi točkami;
5. *zavrača* preostali del zahtevka pritožnika za pravično zadoščenje.

Sestavljeno v angleškem jeziku in 6. julija 2023 poslano v skladu z drugim in tretjim odstavkom 77. člena Poslovnika Sodišča.

Liv Tigerstedt
namestnica sodnega tajnika

Péter Paczolay
predsednik